

betalt Fragten derfor, om end en nedfat, idet man ikke kan forlange, at et privat Selskab skal gjøre saa store Offre som Staten i slige Tilfælde. Derimod havde det ærede Medlem Ret i en anden Henseende, deri nemlig, at, naar der et eller andet Sted opstaaer en local Trafik, saa kan det private Selskab efter færre Overveielser gaae ind paa at indrømme Vettelser end Staten, fordi denne maa tage et nøie Hensyn til, om den ikke derved synes at forurette en anden privat Trafik. Saadanne Vempelser efter de Privates Tare indrømmer jeg altsaa gjerne, at Staten ikke saa godt kan indlade sig paa, fordi Staten maa staae ophvæiet over den Mistanke, at den tager private Hensyn. Saadanne Vempelser derimod, der kræves i et eller andet almeennyttigt Formaal, kan Staten tilstaae i en ganske anden Udstrækning end det private Driftselskab; thi Staten maa ligesaa meget see hen til den middelbare Nytte, en Jernbane gjør, som til den umiddelbare. — Det ærede Medlem gjorde dernæst en Sammenstilling af Materiellet paa de sjællandske og paa de jydsk-syenske Baner, som faldt i høi Grad ud til Gunst for den sjællandske Bane. Det falder mig ikke ind at betvivle Rigtigheden af de angivne Størrelser, idet jo det ærede Medlem ifølge sin Stilling har den bedste Leilighed til at vide nøie Bested med dette Forhold; men det ærede Medlem gjorde ikke opmærksom paa, hvorfor den sjællandske Bane behøver et forholdsvis meget større Driftsmateriel end den jydsk-syenske. Den behøver det nemlig af den Grund, at ved den ligger en By paa 170,000 Indbyggere, som kan afsende en Mængde Mennesker og behøver tilsendt en Mængde Gods, som skal befordres paa engang, hvortil der behøves et stort Materiel, og fremdeles gjorde han ikke opmærksom paa den endnu mere slaaende Omstændighed, at de sjællandske Baner indbefatte en blot Hystbane, hvorpaa der om Sommeren hver Søndag kjøres med Train paa 12—16 Vogne hver halve Time, og som altsaa, uagtet den er grumme ringe i Længde, bruger 30—40, ja maaskee et halvt Hundrede Vogne. Naar disse Omstændigheder tages i Betragtning, vil det sees, at Forholdet imellem Driftsmateriellet paa den ene og den anden Side af Storebelt dog kan

være ret ligeligt, idet det er sjældent, at man til Farten paa de jydsk-syenske Baner behøver mere end ganske saa Vogne. — Det ærede Medlem benægtede dernæst, at der kunde finde en Concurrence Sted imellem den jydsk og den sjællandske Bane. Efter den Udstrækning, som Banerne nu have, har det ærede Medlem ogsaa saa temmelig Ret; men dersom det steer, som den ærede 1ste Landssthingsmand for 10de Kreds i Løverbags antydede, nemlig, at den jydsk Bane bliver forlænget til Frederikshavn, saa troer jeg vel ikke, at man kan gjøre sig slet saa store Forhaabninger om det forøgede Udbytte, den da vilde give, som han antog, men den vilde dog kunne tiltrække sig endeel Trafik fra det vestlige Sverrig og fornemmelig fra Norge. Da Frederikshavns Havn er isfri om Vinteren, og Christianssands Havn ligesaa, vilde der ad denne Vej kunne finde en Persontrafik Sted hele Vinteren, og det vilde for Norge være den letteste og korteste Vej til Fastlandet. I saa Tilfælde vil der opstaae Concurrence. Det er nemlig i den sjællandske Banes Interesse at trække hele Trafikken over Nerne, og det er den jydsk Banes Interesse at trække den ned over Halvøen. Jeg troer da, at det Naturlige vil stee, nemlig, at den Interesse, som er den vægtfuldeste, d. v. s. den, hvori den største Capital stikker, vil faae Overvægten, saa ogsaa af den Grund ønsker jeg ikke de jydsk Baners Overgang til det sjællandske Jernbaneselskab.

Jeg skal endnu gjøre et Par Bemærkninger til det Foredrag, der blev holdt af et andet æret Medlem, som desværre heller ikke er tilstede, nemlig det 2det Medlem for Kjøbenhavn (Krieger). Han betegnede det som en voldsom Vending, dersom man nu gif over til en Statsdrift; men deri troer jeg ikke, at det ærede Medlem havde fuldstændig Ret. Jeg troer ikke, at Vendingen steer nu, eller at det, som vilde stee nu, dersom Staten overtog Driften, egentlig kunde kaldes nogen voldsom Forandring. Det er ganske vist, at vi have begyndt her i Landet med at overdrage Jernbanernes Anlæg og deres Drift til private Selskaber; saaledes gif man frem i Sjælland, og saaledes begyndte man ogsaa i Sylland ved Loven af Ake Martis 1857, som det ærede